

24. அடிமட்டத்திலிருந்து பகிரப்பட்ட மதிப்புகள்

1988 ஆம் ஆண்டு நான் இந்தியாவின் முதல் கார்ப்பரேட் மருத்துவமனையைப் பற்றிய ஒரு சம்பவ ஆய்வை எழுதத் தேவையான தரவுகளைச் சேகரிக்கச் சென்றிருந்தேன். இது அனைத்து இடர்ப்பாடுகளையும் மீறி நிறுவப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகளில் மிகவும் மரியாதைக்குரிய துப்பர் ஸ்பெஷாலிட்டி மருத்துவமனையாகப் பெயர் பெற்றிருந்தது.

நான் வரவேற்பறையில் பொது மேலாளரைச் (நிர்வாகம்) சந்திக்கச் சென்றபோது, அவர் லிப்ட்டு அருகே என்னை அழைத்துச் சென்று உள்ளே ஏறச் சொல்லிவிட்டு வேகமாக அருகில் உள்ள சரிவுப் பாதைக்குச் சென்றார். நான் ஐந்தாவது மாடியை அடைந்தபோது, அவர் ஒரு நிமிடத்தில், சிரித்துக்கொண்டே என்னை வரவேற்க வந்தார். “நீங்கள் ஏன் என்னுடன் லிப்டில் வரவில்லை” என்று கேட்டதற்கு, “லிப்ட் நோயாளிகளுக்கானது. தலைவர் (கார்டியாலஜிஸ்ட்) தவிர, எங்களில் தலைமை நிர்வாகி, உபத் தலைமை நிர்வாகி (தலைவரின் மகள்), மற்ற பொது மேலாளர், அதிகாரிகள், பல்வேறு தளங்களில் உள்ள ஊழியர்கள், இதனைப் பயன்படுத்துவதில்லை. நாங்கள் சரிவுப் பாதையை 4-5 முறை உபயோகிப்போம். நாங்கள் லிப்ட் பயன்படுத்தினால் லிப்ட் ஆப்பரேட்டர் நோயாளிகளை விடுத்து எங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கலாம்”.

ஹோட்டல் சோழா ஷெரட்டனில் பணி புரிந்த உணவு மற்றும் பானங்களின் தலைவரை நான் சந்தித்தபோது, “எனது அனுபவத்தால் இங்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. கிட்டத்தட்ட 300 நோயாளிகளுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் 700-க்கும் மேற்பட்ட தனிப்பட்ட திரவ உணவுகளை நான் தயார் செய்ய வேண்டும். நோயாளியின் உணவை மட்டுமன்று, விருந்தினர்கள் உணவையும் தயார் செய்ய வேண்டும். குறித்த கால கெடுவிற்குள் அவர்களைச் சென்றடைவதை நாங்கள் உறுதி செய்ய வேண்டும், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், நோயாளியின் நிலைமை மோசமாகப் பாதிக்கப்படலாம்”.

ஹவுஸ் கீப்பிங்-கின் மேட்ரானைச் சந்தித்த அனுபவமும் வித்தியாசமாக இல்லை. அவர் என்னை வரவேற்றார். ஆனால் படுக்கை விரிப்புத் துணிகளையும் தலையணை உறைகளையும் எண்ணிக்கொண்டே இருந்தார். நான் அமைதியிழந்து கொண்டிருந்தேன். சுமார் 20 நிமிடங்களுக்குப் பிறகு எண்ணி முடித்துவிட்டு என் பக்கம் திரும்பினார். “உங்களைக் காக்க வைத்ததற்கு மன்னிக்கவும். நான் என்ன செய்ய முடியும்? என்று கேட்டார்.

நான் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல், இப்படி கேட்டேன், “முதலில் என்னைக் கவனித்து விட்டுப், படுக்கைவிரிப்புத் துணிகளை எண்ணிக் கொள்ள முடியாதா? அதற்கு அவர், “ஐயா, எங்கள் சலவை இயந்திரத்தால் அதிகச் சுமைகளை எடுக்க முடியவில்லை எனவே நாங்கள் வெளியில் உள்ள சலவை ஆள்களின் சேவையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். படுக்கைவிரிப்பு மற்றும் தலையணை உறைகளைச் சரியான நேரத்தில் வழங்க, ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை நான் சரிபார்க்க வேண்டியுள்ளது” என்றார். “இரண்டு நாளைக்கு ஒருமுறையோ வாரத்திற்கு ஒருமுறையோ நோயாளி டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டவுடன் ஏன் நீங்கள் மாற்றக்கூடாது? எங்கள் ஊரில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில், நோயாளி டிஸ்சார்ஜ் ஆகும் பொழுதோ வீட்டிற்குச் செல்லும் பொழுதோ அவற்றை மாற்றுகிறார்கள்” என்றேன். “என்ன?” என அவள் கிட்டத்தட்ட அதிர்ச்சி அடைந்து கண்களும் வாயும் அகலத் திறந்து கேட்டார், “ஆனால் நோயாளிக்கு என்ன நடக்கும், அவர்களுக்கு நோய்த்தொற்று வரும்” என்று முணுமுணுத்தார்.

EDP மேலாளர் மற்றும் உப தலைமை நிர்வாகி என்று நான் யாரை சந்தித்தாலும் நோயாளி என்ற வார்த்தை எங்கள் உரையாடலின் மையமாக எதிரொலித்தது. "நோயாளிப் பராமரிப்பு" என்ற பணியானது நிறுவனம் முழுவதிலும் பகிர்ந்துள்ள மதிப்புகளாகப் பரவலாக்கியுள்ளது என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன். மேலும் விதிகள் தெளிவாக இல்லாத சூழ்நிலைகளில் கூட என்ன செய்வது என்பது நிறுவனத்தின் அனைத்து நிலையில் உள்ள மக்களுக்கும் தெளிவாக இருந்தது.

இந்தியாவில் இருந்து வெகு தொலைவில் உள்ள ஸ்பெயினில், பார்ஸிலோனாவில் இருந்து 40 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள சபாடெல் என்ற நகரத்தில் நான்கு மருத்துவமனைகளை ஒன்றிணைத்துப் பார்க் தாழ்த்தி கன்சார்சியம் ஹாஸ்பிடல் என்ற ஒரு மருத்துவமனை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் நிதி நிலைமை மோசமடைந்ததால் அவர்களால் கட்டாயத் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி கூடப் பங்களிக்க முடியவில்லை. அவற்றில் இரண்டு நகராட்சியைச் சேர்ந்தவை, ஒன்று தனியார் சேமிப்பு வங்கி மற்றொன்று மியூச்சுவல் ஃபண்ட் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமானது.

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஒருங்கிணைப்புக்குப் பிந்தைய பல குழப்பங்களுக்குப் பிறகு, மருத்துவமனை ஒலிம்பிக் பரிந்துரை மருத்துவமனையாக உருவெடுத்தது. மருத்துவமனை மற்றும் அதன் ஊழியர்களைப் பற்றி நான் நிறைய நல்ல விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்டேன், அவர்களை உயர்வாக மதித்தேன். ஆனால் நான் அங்குச் சென்ற போது, மிகுந்த இரைச்சலும், கோஷமிடும் சத்தத்தையும் கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன். என்னுடன் வந்த மருத்துவரிடம் இது என்ன? என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதிலளித்த அவர், ஊதியப் பிரச்சனையில் அரசுக்கு எதிராக ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்று கூறினார்.

மேலும் அவர் "நீங்கள் இது குறித்து கவலை கொள்ள வேண்டாம் அரை மணி நேரத்தில் இது நின்றுவிடும்" என்றார். கேள்வியுடன் இருந்த எனது கண்களைப் பார்த்து அவர் இப்படிச் சொன்னார் "இந்தப் பிரச்சினையில் நாடு தழுவிய போராட்டத்தை நடத்திய தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்த ஊழியர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள ஊழியர்கள் மதிய உணவு நேரத்தில் மட்டுமே எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர், ஏனெனில் இந்தப் பிரச்சினையில் எந்தத் தவறும் செய்யாத நோயாளிகள் பாதிக்கப்படுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை".

